

Bilag t. Forsl. t. L. om Jordebogsafgiften i de tidligere slesvigske Distrikter.

med. Skyldsætningen gik ud paa en ny Fordeling af alle ældre Skatter og Afgifter (ikke Naturalydelse), hvilke fremtidig skulde erlægges under Navn af Kanon. Dog skulde der ikke gøres nogen Forandring i Skattebyrden mellem Sognene indbyrdes, men Totalsummen af de ældre Afgifter for hvert Sogn reparteredes paa Ejerne i Henhold til sket Opmaaling og Bonitering af Jorderne; herved kom selvfølgelig den ny Skyldsætningskanon til at paaahvile Ejerne i andet Forhold end de ældre Afgifter. Med Hensyn til de 7 Fastlandssogne kan henvises til Skemaet hos Kierulf pag. 14—17, der viser Kanons Beløb for hvert Sogn og de ældre Afgifter, som indgik i den. Det vil ses, at Kanon for disse Distrikter udgjorde i alt ca. 13,600 Rdlr., hvoraf 6,000 Rdlr. dækkedes af den tidligere Kontribution og 7,000 Rdlr. af Landgilden, medens Resten hidrørte fra de under 2) nævnte mindre Afgifter og enkelte andre. Hvad Ærø angaar, kan der ikke henvises til en lignende Oversigt, men det maa efter det foreliggende antages, at Forholdene have været tilsvarende. — Da Kontributionen, som bemærket, maa betragtes som en ren Skat, og Landgilden i alt Fald til Dels indbefatter virkelige Skatter, tør man nok sige, at Skyldsætningskanon efter de Afgifter, den afløste, overvejende har Karakteren af en Skat. For at opfatte den som saadan taler ogsaa den Maade, hvorpaa den fordeltes, thi Maalestocken var en ren Skattemaalstock, som man neppe vilde anvende over for Domæneafgifter, og hvis man betragtede den ny Kanon som en saadan Afgift, vilde det jo vanskelig lade sig begrunde, hvorledes man skulde være berettiget til at omfordele den mellem alle Sognets Jordejere og lade een komme til delvis at bære Afgifter, som oprindeligt slet ikke vedrørte hans Ejendom, men en ganske anden. Det synes derfor naturligt at antage, at Kongen har hævet de ældre Afgifter, der til Dels vare af domanial Natur, og erstattet dem med en egentlig Skat, noget, hvortil Statsmagten jo var fuldt beføjet. Man kan formentlig derfor tiltræde den Opfattelse af Skyldsætningskanons Karakter, som for de i Preussen indlemmede slesvigske Distrikter har fundet Medhold i en tysk Rigsretsdom af 4. Marts 1881.

5) Leverancen af Magasinkorn og Fourage var absolut en ren Skat. Den præsteredes ikke in natura, men i Pengevederlag efter aarlige Patenter, jfr. Kierulf pag. 24 flgd. For øvrigt vare Parceller af det bortsolgte Domænegods fritagne for denne Skat i Henhold til Salgsbetingelserne.

6) Skriverpenge, der ogsaa var en ren Skat.

7) Domænekanon. Saavel paa Ærø som i Fastlandsdistrikterne fandtes tidligere betydelige Domæner, der i Slutningen af det 18. Aarhundrede bortsolgtes, saaledes at der af Køberne svarede en mindre kontant Købesum eller slet ingen Købesum, hvorimod de forpligtede sig til at svare en aarlig Kanon til Statskassen af de købte Parceller, jfr. herom Kierulf pag. 26 og Kamphøvenser „Beschreibung der Niederlegung Königlicher Domainen-Güter“ pag. 34, 35, 55, 80. — Denne Domænekanon androg betydelige Beløb. For Fastlandsdistrikternes Vedkommende ses det saaledes, at den udgjorde for:

Fovslet tidligere Domæne	2,627 Rdlr.	71 Skilling,
Drenderup —	790 —	24 —
Vargaard —	412 —	17 —
Straarup —	645 —	36 —

Paa Ærø var den endnu større, idet den ifølge Optegnelser i 4. Revisionskontor udgjorde for:

Gudsgave Gods	3,359 Rdlr.	76 Skilling,
Graasten —	2,445 —	71 —
Vudrup —	1,144 —	58 —
Søbygaard —	1,968 —	69 —

Tal, der saa temmelig nøje stemme med, hvad der opgives i Afhandlingen om Ærø i Neues staatsbürgerliches Magazin, 9. Bind pag. 184. — I Henhold til Frd. 15. December 1802 § 7 tilkom der i Anledning af Landskattens Indførelse, Parcelejerne et mindre Fradrag i Domænekanon, hvilket Beløb i alt Fald for de Hadersleyske Ejendomme ikke er fradraget i de foran anførte Beløb. — Med Hensyn til, at Domænegoderne ikke have svaret de under 1) — 3) eller 4) nævnte Afgifter, vil nedenfor findes nogle Bemærkninger.